

1975 மார்ச் 15]

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.வேலூர் சி. எம். சி. மருத்துவ மனை விவகாரம் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து சி. எம். சி. மருத்துவ மனை பற்றி இந்தப் பேரவையில் ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் கே. டி. கே. தங்கமணி, அழகர்சாமி, ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் கொடுத்திருந்தார்கள். 11-ஆம் தேதி என்னிடம் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். பிறகு இந்த அவையில் அது பற்றி எழுப்பப்பட்டபோது, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது என்னுடைய ஆய்வில் இருக்கிறது என்று என்னுடைய கருத்தைக் கூறினேன். அதற்குப் பிறகு, திரு. ஆலடி அருணை, திருமதி சத்தியவாணி முத்து, திரு. ஜே. ஜேப்ஸ், திரு. கே. ஏ. வகாப், திரு. கோவை செழியன், திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திரு. செளடி சந்திரபாரதி, திரு. எம். ஏ-லத்திப், திருமதி த. ந. உனந்த நாயகி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, மறுபடியும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. என். டென்னிஸ் ஆகியோர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன்னதாக சில உறுப்பினர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து, அது ஆய்வில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்த பிறகு, இத்தனை உறுப்பினர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் கட்சிக்கு ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் இது ஒரு முறைதான் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நீங்கள் ஒரு ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த ரூலிங்கில் எனக்கு ஒப்புதல் இல்லை. ஒன் அவர் கொஞ்சின் சம்பந்தமாக இருக்கிற ரூலிங்கை கொஞ்சம் திருத்தினால் அது சரியாக இருக்கும். அந்த மாதிரி ரூலிங்கை மாற்றாமல் இருக்க வேண்டுமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அது தவறாக இருக்கலாம். எப்படியோ சில முறைகளை அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்து முக்கியமான அட்ஜர்ன்மெண்ட் மோஷன், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று வரும்போது ஒரு நாள் ஒரு நாள், முன்னால் பின்னால் போகலாம். அந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை எடுக்கின்ற நேரத்தில் கட்சிக்கு ஒருவராக, தலைவரோ, அடுத்தபடியாக இருப்பவரோ பேசுகின்ற முறையை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த முறையை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஆய்வில், இருக்கிறது என்று சொன்ன பிறகும் கொடுப்பது என்றால் அர்த்தம் இருக்க முடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அதில் கொஞ்சம் டைம் கொடுக்க வேண்டும். காரணம், இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை என்பது சாதாரணமாகக் கொடுக்கக் கூடியதல்ல. முக்கியமான பிரச்சினையில், அரசின் தவறு—அல்லது அரசு எந்த அளவுக்கு குற்றம் செய்திருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம் என்பதை உங்களுக்கு விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் கொஞ்சம் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 15]

அட்மினிஸ்டிரேட்டர் என்று சொல்வதற்கு இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் நமது வாதத்தில் இருக்க வேண்டும். எந்த முறையில் சட்டசபையில் எழுப்புவது என்பது ஒன்று. இன்னொன்று வெகு சமீபத்தில், நேற்றே, முந்தாநாளோ அந்த சம்பவம் நடந்து அவசர, பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. மூன்றாவதாக, அரசின் தவறும் இருக்க வேண்டும். மொத்தம் நான்கு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 3 அம்சங்களைப் பொறுத்தவரையில் கூறியிருக்கிறேன்.

நான்காவது அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஒரு தடவை இந்த சி. எம். சி. ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தமாக இங்கே விவாதம் எழுப்பப் பட்டது. அந்த விவாதம் எழுப்பப்பட்ட பிறகு ஏற்பட்ட ஒரு புதிய சம்பவத்தை வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணையை கொண்டு வந்தோம். எனது வாசகங்களே, “அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான டாக்டர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, பல டாக்டர்கள் ராஜினாமா செய்வதாகவும் சொல்கிறார்கள். இதன் மூலமாக, மிக முக்கியமாக இதிலே இருக்கக் கூடியது, அந்த ஆஸ்பத்திரியானது இந்த மாநிலத்தை விட்டு விட்டே போய் விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது, எனவே இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும்” என்று நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

டாக்டர் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதைப் பற்றி எனக்குக் கிடைத்த விவரங்களை வைத்துச் சொல்கின்றேன். 1954-ஆம் வருஷம் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. 1954-ஆம் வருஷம், அக்டோபர் மாதம், அந்த ஒரு சம்பவத்திற்காக 1975-ஆம் வருஷம் மார்ச் மாதத்தில் கைது செய்யப் படுவது..... (குறுக்கீடு) ஒரு வேளை நான் சொல்கின்ற வருஷம் சரியானதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஐ ஸ்டான்ட் கரெக்டெட். 1974-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத் தைப் பற்றி கம்பிளெயின்ட் கொடுத்திருக்கலாம். கொடுக்காமலும் இருந் திருக்கலாம். போலீஸ் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை.

இப்போது இங்கே பெரிய சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் எல்லாம் நடந்து முக்கியமாக, பிரச்சினை இங்கே சட்ட சபையில் எழுப்பப் பட்டு, மக்கள் மத்தியில் விவாதிக்கப்பட்டு இப்படி இருக்கின்ற சமயம், மார்ச் மாதம் அந்த டாக்டர் கைது செய்யப்படுகிறார் என்றால், “ஹெள ஃபார் இட் ஈஸ் போனஃபைடி” இந்த மாதிரி கைது செய்வதற்கு பெரிய நோக்கம் இருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம். இது முதல் விஷயம்.

அடுத்தாற்போல் இது சம்பந்தமாக சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இதை “இன் ஃபேரின்ஸ் டு தி கவர்ன்மெண்ட்” என்று சொல்ல வேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கி றோம் என்று தான் சொல்ல முடியும், இதைப் பற்றி மற்றவர்கள் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பேச்சு

1975 மார்ச் 15]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வார்த்தை நடந்தது. பொதுவாக, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—இங்கே கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அண்ணா தி. மு. க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடி இந்த விஷயங்கள் என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்காக முயற்சித்தார்கள். இந்த முயற்சிக்கு முக்கியமான காரணமாக இருந்தவர் சட்டசபை உறுப்பினர் மிஸ்டர். ஆல்பா ஃபௌலர் அவர்கள் தான். மற்றும் எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து இப்படி ஒரு சிக்கலான விஷயத்தை தீர்த்து வைப்பதற்காக சில கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். அவருடன் சில தண்பர்கள் முதலமைச்சரைப் பார்த்து சொன்னார்கள். முதலமைச்சரும் பொறுப்பேற்று, சரி என்று சொன்னார்கள். மிஸ்டர் ஃபௌலர் அவர்கள் வேலூருக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அவரும் நானும் சந்தித்தோம். பேச்சு வார்த்தை முறை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு மிஸ்டர் ஃபௌலர் அவர்களும், திரு. சந்தோஷம் அவர்களும் வேலூருக்குச் சென்று அங்கு இருக்கக்கூடிய நிர்வாகஸ்தர்களை சந்தித்து அவர்களுடைய கருத்தைச் சொல்லி மறுபடியும் முதலமைச்சரிடம் சொல்லி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புரபோசலைக் கொடுக்க, இதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கலந்து கொண்டு தான் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சொல்லி, மறுநாளே அவர் ஊருக்குப் போய் விட்டார். பதில் தெரிந்து, அது சம்பந்தமாக இங்கே எழுப்ப வேண்டுமென்று விரும்பினேன். இதற்கிடையில் நமது சட்டமன்றத்தில் இதை சட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். இதே நேரத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் முறையாக எழுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

பத்திரிகை செய்தியைப் பார்க்கும்போது இந்த குறிப்பிட்ட விஷயத்தில்,

“there is an opening for every member to address the Speaker when he says that he wants to make a submission” என்ற முறையில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அந்த சபிஷனை சரி என்று ஏற்றுக்கொண்டு அவர் ஒரு கருத்தையும் பேசுவதற்கு அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி அனுமதித்த பிறகு அங்கே நடந்த விவரங்கள் இன்று பத்திரிக்கையில் வந்து இருக்கிறது. அந்த விவரங்களின் உள்ளே நான் போகவில்லை. அந்த நேரத்திலே நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள 27 உறுப்பினர்கள்—பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—ஆளும் காங்கிரஸ், எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த சந்திரப்பன், இந்திய முஸ்லீம் கட்சியைச் சேர்ந்த முகமதுகோயா ஆகியோர்—கையெழுத்திட்டு ஒரு மகஜரைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த மகஜரின் காப்பி கூட பத்திரிக்கையில் வந்து இருக்கிறது. இப்படி இருக்கிற நேரத்தில் அரசாங்கம் என்ன செய்து இருக்கிறது? அரசாங்கத்திற்கு இதிலே பொறுப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற மிகப்பெரிய கேள்வி வருகிறது.

இன்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்று அவர்கள் கொடுத்த கவுண்டர்-ப்ரோபோசைல் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1975 மார்ச் 15]

விட்டார்கள். ஆகவே, சிக்கல் இன்று முத்திக்கொண்டு வருகிறது. அப்படி சிக்கல் முத்திக்கொண்டு வருகிறபோது, இது வெறும் தொழிலாளி—முதலாளி பிரச்னையாக இல்லாமல், ஒரு ஹாஸ்பிடலுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்னையாக இல்லாமல்—எப்படி ஆகியிருக்கிறது என்றால்—ஹாஸ்பிடல் நிர்வாகத்திற்கும்—குறிப்பாக இங்கே இருக்கும் முதலமைச்சருக்கும்—அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கும் பிரச்னையாக வந்து விட்டது. அப்படியிருக்கிற காரணத்தால் எங்களுக்கு சிக்கலாக இருக்கிறது.

எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும், அதை செட்டில் செய்யும் பொறுப்பு அரசின் கையில் இருக்கிறது. ஒருவரை அரெஸ்ட் செய்ய வேண்டுமென்றால் அது அரசின் உதவி கொண்டு தான் செய்ய வேண்டும். ஒரு பிரச்னையை சமூகமாகத் தீர்க்கவேண்டுமென்றாலும் அது அரசின் உதவி கொண்டு தான் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். அப்படி நீங்கள் செட்டில் செய்வீர்களா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அரசாங்கம் அந்த வகையில் செயல்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு படுத்திவிட்டார்கள்.

ஆகவே, இதற்கு ஒரு பரிகாரம் கண்டிப்பாக தேடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான், அந்தப் பரிகாரத்தைப் பற்றி சொல்வதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இதை விவாதிப்பதன் மூலமாக, நாங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது நான் எடுத்துச் சொல்வது எல்லாம், இந்தத் தீர்மானத்தின் அட்மிசிபிலிடிக்காகச் சொல்கிறேன். மேட்டுருக்குள் போகவேண்டுமென்றால், இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, சபை அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கிறதா என்று பார்த்து, சபாநாயகர் அவர்கள் இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப் பொறுத்த வரையில், கடைசியாக வந்திருக்கும் நிலை என்ன வென்றால் உங்களுக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் நான் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது சர்வகட்சி சார்பாக பிரதம அமைச்சரை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்த்தபோது அவர்களைக் கேட்டு இருக்கிறார்கள், அநேகமாக எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஏதாவது ஒரு ஆலோசனை கொடுக்கவேண்டும். தனியாக அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. இது அதற்கு அப்பாற்பட்டுப் போய்விட்டது. அரசாங்கம் கையில் மாற்று யோசனை ஏதாவது கொடுத்து, இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று பொறுப்போடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்ற சபாநாயகர் அவர்கள் கூட நாடாளுமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரைப் பார்த்து, நீங்கள் இதில் தலையிடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பில் நம்முடைய அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் கூட அந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவருக்கும் அந்த விவரம் எல்லாம் தெரியும்.

1975 மார்ச் 15]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்னைப் பொறுத்தவரையில், சர்வ கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், ஒரு ஆலோசனை கொடுத்து, இரு சாராரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையை உருவாக்கலாம், அல்லது ஒய்வு பெற்ற ஒரு ஹைக்கோர்ட் நீதிபதிக்கு முன்னால் இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்ன நஷ்ட ஈடு கொடுக்கலாம், எப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம் என்ற முறையில் செய்யலாம்.

சாதாரண முறையாக இருந்தால், நேரடியாக அரசாங்கமே இதைத் தீர்த்து விடலாம் என்று சொல்லலாம். தற்போது, அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்கும் நிலையில் இல்லாமல், பொறுப்பிலிருந்து தவறி இருக்கிற காரணத்தால், அரசாங்கம் இதிலே குற்றவாளிகளில் ஒருவராக இருக்கிற காரணத்தால், அரசாங்கம் மீது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறோம். ஆகவே, இந்த அவசரப் பொது மூக்கிப்பத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை குறித்து விவாதித்தால் நம்முடைய சபைக்கே கௌரவமாக இருக்கும்.

பல ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதன் மீது இரு சாராரின் கருத்துக்களையும் கேட்டு, ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று முடிவு சொல்லிவிடுகிறீர்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைப்பொறுத்தவரையில், இதை இங்கே விவாதித்தால் இந்த மன்றத்தின் கௌரவமும் உயரும், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை விவாதிப்பதன் மூலம் எங்களுடைய கருத்துக்களையும் கூற முடியும். அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்க முடியாத ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கிறவர்கள், அவர்களும் தங்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த வகையில் எல்லா உறுப்பினர்களும் பங்கெடுத்து விவாதிக்கும் வகையில் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சபையின் அங்கீகாரம் பெற்று, இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிக்க எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த வேலூர் கிருஸ்துவ ஹாஸ்பிடல் ஸ்டிரைக் சம்பந்தமாக ஒத்தி வைப்புத்தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே கொண்டு வந்து விவாதித்து இருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினை மேலும் மோசமான நிலைக்கு சென்று இருக்கிற காரணத்தால்தான் இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்துள்ள அத்தனை கட்சித் தலைவர்களும் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நேரத்தில், எப்படி இந்த பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்பதற்கு சாதகமாக உள்ள பல சான்றுகளை வைத்து இருக்கிறேன். அதைத் தங்கவிடத்தில் காட்டுகிற போது, இது விவாதிப்பதற்கு வந்தால், அதைக் காட்டலாம் என்று தாங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள். அப்படியானால் விவாதிக்க இது வராது போல் இருக்கிறது என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. காரணம் இதில் உள்ளபடியே நீங்கள் அப்படி ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டால்.....

[1975 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நமக்குள்ளே நடந்தது எல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. இந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள். விவாதத்திற்கு வந்த பிறகு காட்டுங்கள். அதற்கு முன் வேண்டாம் என்று கூறினேன்.

திரு. கோவை செழியன் : எனக்குள்ள பயம் என்னவென்றால் நீங்கள் எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்கள்—அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற நேரத்தில்—ஆகவே, தாங்கள் எல்லோரையும் சமமாகப் பாவித்து நீதி வழங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது எல்லாம் வேண்டாம். அவை முன்னாலே இருக்கிற பொருள் பற்றி பேசுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : நீதி வழங்குங்கள் என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா? இந்தப் பிரச்சனை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதற்காக காட்டுகிறேன் என்று சொன்னேன். சரி, விவாதம் நடக்கிறபோது தேவை என்றால் நான் அதைச் சொல்கிறேன். இது எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் எடுத்துச் சொல்லத்தான், முக்கியமாக உள்ள காரணத்தால் நான், அதை அனுமதிக்கவேண்டுமென்பதற்காக சில மேற்கோள்களை நான் காட்ட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன். அதிலே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி, முதலமைச்சர் அவர்களாலேயே இரண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அங்கே அனுப்பப்பட்டு அவர்களும் அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தவறான கருத்து தரப்பட்டு இருக்கிறது, என்று சொல்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு உண்மையோ, பொய்யோ அது பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அந்த வேலூர் ஹாஸ்பிடலில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், —அந்த ஹாஸ்பிடல் போனால் இன்னொன்று வராதா என்று சொல்லலாம், பல ஆண்டுகாலம் கட்டிடம் கட்டலாம், அதிலே நிறைய டாக்டர்களைப் போடலாம், புதிய கருவிகளை வாங்கி வைக்கலாம், உங்களிடத்திலே பணம் இருக்கிறது, செய்யலாம், இத்தகைய புகழ் வாய்ந்த, நல்ல அனுபவம் பெற்ற மேல் நாடுகளில் சென்று பயிற்சி பெற்று வந்த டாக்டர்கள், டெக்னீசியன்களை நாம் உருவாக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வளவு பெரிய நிறுவனத்தை ஒரு மைனாரிட்டி மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உருவாக்கி நடத்தி வருகிறார்கள்.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY (Nellikuppam): Sir, on a point of order. Is the hon. Member permitted to raise a debate?

திரு. கோவை செழியன் : ஐ ஆம் நாட் ஈல்டிங். நான் 3 கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) வேண்டுமென்றே என்னைப் பேசவிடாமல் செய்வதற்காக இப்படி குறுக்கீடுகிறார்கள். திட்டமிட்டு இதைச் செய்கிறார்கள். உங்கள் தலைவர் இப்படி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லித் தந்தார்களா?

1975 மார்ச் 15]

THIRU DURAI MURUGAN Sir, the hon Member (Thiru Krishna-moorthy) has got the right to raise a point of order and the Hon. Speaker should allow him....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சப்ஜெக்ட்டுக்கு வாருங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : இந்த சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, அது குறித்து என்ன காரணத்திற்காக ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று பிரீப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அது தான் இந்த அவையில் கடைப்பிடித்து வரும் முறை. இங்கே அருமை நண்பர் செழியன் நோட்டீஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதன்மீது பேசுவதை ஒரு சந்தர்ப்பமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இந்த வேலூரில் இருக்கும் கிருஷ்டியன் மிஷன் ஹாஸ்பிடல் தான் உலகத்திலேயே பெரிய, சிறந்த ஹாஸ்பிடல் மாதிரி பேசுகிறார்கள். அது நடப்பதை இந்த அரசாங்கம் தடை செய்கிறது என்று இதிலே டிஸ்கஷன் மாதிரி சொல்கிறார்கள். இதை நீங்கள் ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும்?

திரு. கோவை செழியன் : நான் பேசுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? வேலூர் ஹாஸ்பிடலை நல்ல ஹாஸ்பிடல் என்று சொல்வது தவறு? மோசமான ஹாஸ்பிடல் என்று சொல்ல வேண்டுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாக பேசி முடியுங்கள்.

(முற்பகல் 10-00)

திரு. கோவை செழியன் : என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே அந்த நிறுவனத்தை ஒழித்துக் கட்டுவது என்று முடிவெடுத்து விட்டது. அதற்குச் சான்றாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். போனால் அந்த ஆஸ்பத்திரி போகிறது என்று. என்ன அநாவசியமாக சொல்லுகிறார்கள்! உங்களுடைய வாசகத்தில் எவ்வளவு ஆணவமிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலேயே சொன்னார்கள்.

அது மட்டுமல்ல இதிலே பல அமைச்சர்கள் வேண்டுமென்றே இந்த நிறுவனத்தை குளோஸ் செய்வதற்கு, ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு பல உத்திரவுகளை போட்டிருக்கிறார்கள். அது டிஸ்கஷனுக்கு வருகின்ற போது உங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் சொல்லுகிறேன். என்னிடத்தில் அந்த ஆஸ்பத்திரியைச் சார்ந்த பல ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள் கண்ணீர் விட்டு சொன்னார்கள். * * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1975 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ. நோ. இந்த அவையிலே இருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருப்பவர்களைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்வது அவர்கள் தங்களுக்கு பாதுகாப்பு தேடிக்கொள்ள முடியாதது. ஆகவே அந்தக் குற்றச்சாட்டை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : வெளியே நடக்கிறது என்று சொல்ல முடியாதா? என் தொகுதியில் பல பேரை கொன்று விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் தொகுதிக்கு போக வேண்டாம். இது எப்படி ஒத்தி வைக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு என்ன பொறுப்பு, பொதுமக்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அந்த அளவில் பேச வேண்டும். வெளியே நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிப் பேசுவது விவாதத்திற்கு இடம் கொடுத்து விடும்.

திரு. கோவைச் செழியன் : நடுரோட்டில் மானபங்கப் படுத்தி விட்டார்கள் என்பது முக்கியமில்லையா. நீங்கள் நெஞ்சில் கை வைத்துச் சொல்லுங்கள். அவமானப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுவது என்ன தப்பு? எதற்காக நாம் இங்கே இருக்கிறோம்? இங்கே கூட சொல்ல முடிய வில்லையென்றால் என்ன அர்த்தம்? நீங்களெல்லாம் வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு என் எழுந்திருக்கிறீர்கள்? தயவு செய்து என்னைப் பேச விடுங்கள். பேசுவதில் தவறு இருந்தால் அமைச்சர் பதில் சொல்லட்டும்.

மூன்று பாயிண்டுகள் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் அந்த நிறுவனத்தை வேண்டுமென்றே ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்று இருப்பதற்கு மூன்று உதாரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்ற பேரிலே கிட்டத்தட்ட 74 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனை வரி போட வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே இதே அரசாங்கம் மருத்துவமனைகளுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடையாது என்று அவர்கள் போட்ட உத்தரவின் காப்பி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. நாளைக்கு உங்களிடத்தில் கொடுக்கிறேன். திடீரென்று போடவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

போலீஸ் பந்தோபஸ்த்துக்கு 5 லட்சம் என்று வேண்டுமென்றே பில் போடுகிறார்கள்.

இந்த கார்ப்புண்டு சுவற்றை இடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்

இப்படி ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, எந்தவிதமாவது இந்த ஆஸ்பத்திரியை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்கு இந்த அரசு வந்துவிட்டது. இதை நாட்டு மக்களிடத்தில் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அதை எடுத்து விளக்குவதற்கு இந்த மன்றத்தை ஒத்தி வைத்து

1975 மார்ச் 15]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இரண்டு நாள் விவாதித்து தீர வேண்டும். எத்தனை அமைச்சர்கள் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு தெரியும். அவைகளையெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்கு இந்த சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

*திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, சி. எம். சி. ஆஸ்பத்திரி விவகாரம் எந்த அளவுக்கு வலுபெற்று விட்டது என்பதை இந்த நாடு முழுவதும் உள்ள மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை நான் ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக்க வேண்டும் அல்லது அரசியல் லாபம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு எள்ளளவும் இல்லை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு குறிப்பாக இந்த அரசுக்கு அதிக பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதெல்லாம் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கும்போது எதோ அரசியல் தலையீட்டினால் தான் இந்த விவகாரம் இவ்வளவு சிக்கலாகிவிட்டது என்ற கருத்து அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலையைப் பார்க்கும்போது நாட்டுக்கு ஒரு சிறந்த மருத்துவமனைக்கு நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு அரசு நடத்த முடியாத அளவில் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த ஒரு மருத்துவமனையை அரசியல் வாதிகளாலும் குறிப்பாக மாநில அரசு தலையீட்டின் காரணமாகவும் அது இன்று மூடப்படக்கூடிய நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கவலைப்படுகிறார்கள்.

நான் இவற்றையெல்லாம் கூறும்போது, இது எப்படியாவது தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும், இந்த பிரச்சினைக்கு செட்டில்மெண்ட் கண்டாக வேண்டும். அதற்கு இந்த மாநில அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உணர்வை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று தான் இவற்றையெல்லாம் கூற விரும்புகிறேன்.

அதிலும், குறிப்பாக நேற்றைய தினம் பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகர் அவர்களும், பாராளுமன்ற தி. மு. க. தலைவரவர்களை கேட்டுக் கொண்டதையெல்லாம் அறிந்திருக்கிறோம். எப்படியாவது நீங்கள் மாநிலத்திற்குச் சென்று இந்த பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு வழி காணுங்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண்பதற்கு மாநில அரசு அனைத்து முயற்சியையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு, பத்திரிகைக்காரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கூறியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு அதை தீர்ப்பதற்கு வழிவகைகளை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது, அத்துனை முயற்சிகளையும் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநில அரசு எடுக்கின்ற முயற்சிகளை பார்க்கும்போது எனக்கு முன்னாலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறிவிட்டார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச் 15]

நான் ஒன்றிரண்டு காரணங்களை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ அங்கே நடைபெறுவது நிச்சயமாக தொழிலாளி, முதலாளி பிரச்சினையில் என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நாமும் அதை தொழிலாளி, முதலாளி, பிரச்சினையாக ஏற்பதற்கில்லை. ஒரு வேளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 15 தொழிலாளிகளை காப்பாற்றுவதற்காக இவ்வளவு தீவிரமாக சில வார்த்தைகளை கூறியிருந்தாலும் கூட, ஒரு பக்கம் 15 தொழிலாளி, மறு பக்கமிருப்பது 2 ஆயிரம் தொழிலாளிகளும், இந்த நாட்டிற்குச் சிறந்த சேவை செய்யக் கூடிய மிகவும் உயர் தரத்தில் இருக்கக்கூடிய மருத்துவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆக இதனை பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் இந்த அரசு. இதனை பார்த்து செயல்பட்டால் நிச்சயமாக இந்த நிலைக்கு இந்த மாநில அரசு அந்த ஆஸ்பத்திரியை கொண்டு வந்து விட்டிருக்காது என்று நான் உங்களுக்கு உத்தரவு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கழிந்த சில நாட்களில் அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது, நிச்சயமாக இந்த பிரச்சினைக்குச் சுமுகமாக தீர்வு காண வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்குமானால் மின்சாரத்தை வெட்டுவதோ அல்லது தண்ணீர் சப்ளை நிறுத்துவதோ அல்லது சேல்ஸ்டாக்ஸ் ஆபீஸர்கள் அங்கு சென்று அங்கே தர்பார் நடத்தி ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதோ அல்லது 70 ஆண்டுகாலமாக இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய சுவற்றை உடனே நீங்கள் அகற்ற வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுப்பதோ இதுவரையில் நிர்வாகத்திலிருந்து 200 போலீஸ் கம்பிளெயினடுகள் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதோ, நியாயமான தல்ல. இந்த மாநிலத்தில் ஊழியர்களான மாவட்ட மேல் அதிகாரிகளிலிருந்து மாவட்ட கலெக்டர், போலீஸ் சூப்பிரெண்டெண்டன்ட், டி. எம். ஓ. இவர்களை இந்த ஒரு நிகழ்ச்சி காரணமாக, வேலூர் ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தமாக அங்கிருந்து மாற்றுவதோ தேவையில்லை. இந்தச் சம்பவங்கள் நிச்சயமாக அவசியமில்லை. உங்கள் கவனத்திற்கு இந்த அரசு எவ்வளவு தவறியிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதன்ம அந்த மருத்துவ அதிகாரி, எல். பி. எம். ஜோஸப், டைரக்டர் அவர்கள் ஒரு விளம்பரம் 'ஹிந்து' பத்திரிகையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனையும் இந்த மன்றத்தில் முழுவதும் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. ஏனென்று சொன்னால் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பது அல்ல, அவைகளைச் சொன்னால் நீங்கள் நிச்சயமாக இவற்றை நிகழ்ச்சி குறிப்பில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பீர்கள். அந்த அளவுக்கு தலை சிறந்த பத்திரிகையாக இருக்கின்ற 'ஹிந்து' பத்திரிகையில் ஒரு எம்.எஸ். டாக்டர் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்லாது, இந்தியாவில் சிறந்த டாக்டராக இருக்கின்ற அந்த மருத்துவர், டைரக்டராக இருக்கின்றவர் பொறுப்பேற்று விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருந்தால் நாம் இதை அனுமதிக்கலாமா? இந்த அளவுக்கு அங்கே ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் நாம் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கலாமா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டீட்டெய்ல்ஸ் எல்லாம் வேண்டாம். சுருக்கமாக முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : குறிப்பாக ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லி விடுகிறேன். A Cashier embezzled Rs. 35,000

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ஒன் சைடு வெர்ஷன்; அதுதான் வேண்டாம் என்கிறேன். விபரங்களை எல்லாம் விவாதத்தின் போது வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இரெகுலரிடி எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். It has been published in the papers.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள் டீட்டெய்ல்ஸ் வேண்டாம். விவாதம் வரும்போது அதை எல்லாம் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முடித்துவிடுகிறேன். 35,000 ரூபாய் ஒரு காஷியர் கையாடல் செய்திருக்கிறார். அதை நிர்வாகத்தினர் கண்டு பிடித்து போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனே அரசாங்கம் தலையிட்டு, கட்டாய நிர்ப்பந்தம் செய்து வழக்கை பின்வலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதற்கு.....

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே, ஒடு சின்ன விளக்கம். அரசாங்கம் தலையிடவில்லை. யூனியன் தலையிட்டதால்தான் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை நிர்வாகத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அது தொடர்பாக ஒரே ஒடு குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றுமுறை பரீட்சையில் தவறிய ஒருவருக்கு அதே எல்.பி.எம். ஜோசப் தான் உதவி செய்திருக்கிறார். அவர் முறை தவறி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நரசிம்மன், நீங்கள் உட்காருங்கள். அதனால்தான் சொன்னேன் டீட்டெய்ல்ஸ் எல்லாம் வேண்டாம் என்று. அப்படிப் போகும்போது இப்படிப்பட்ட சார்ஜ் எல்லாம் வரும் என்று எண்ணித்தான் வேண்டாம் என்று சொன்னேன். விவாதம் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு விபரங்கள் எல்லாம் சொல்லலாம்; அப்போது சொன்னால் பரவாயில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : விவாதத்திற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த அளவுக்குச் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னால்தான் உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படிச் சொன்னால்தான் ஏதோ இருக்கிறது என்று அனுமதி அளிப்பீர்கள். உங்கள் கரத்தை வலுப்படுத்துவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

It is to help the chair that I am quoting this.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச் 15]

அதுமட்டுமல்ல. இன்றையதினம் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டு “பீப்பிள்ஸ் கமிட்டி” அமைத்திருக்கிறார்கள். அதில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆல் பார்ட்டி மெம்பர்ஸ் என்றால், இங்கே அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதிக்கின்றவர்களோ அல்லது விதி 42-ன் கீழ் மோஷன் கொண்டு வந்து விவாதிக்கின்றவர்களோ அதில் இல்லை. அவர்கள் இருந்தால் ஏதோ அரசியல் நோக்கம் என்று சொல்லி விடலாம். அப்படி அல்லாமல் அனைத்துக்கட்சியினரும் சேர்ந்து “பீப்பிள்ஸ் கமிட்டி” அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறது. அரசாங்கமும் அதோடு சேர்ந்து தீர்வு காண்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

இன்னொன்று. இது ஒரு “கான்ஸ்டிடியூஷனல் கொஸ்டிகை” மாறியிருக்கிறது. மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரின் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் தினம் பாராளுமன்றத்தில் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியதற்கு, சபாநாயகர் அதற்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஏன் என்றால் மத்திய அரசினுள் இது வரவில்லை என்று சொல்லி அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேத நாள் இது ஒரு மைனாரிட்டி சமுதாயத்தைப் பற்றியது, கான்ஸ்டிடியூஷனல் கொஸ்டின் என்று சொன்ன பிறகு அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசாங்கம் நடந்து கொள்ளும் முறைகளைப் பார்த்தால் கான்ஸ்டிடியூஷன்படி ஒரு மைனாரிட்டி சமூகத்திற்கு அளிக்க வேண்டிய பாதுகாப்பை இந்த அரசாங்கம் செய்ய தவறி விட்டது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேண்டுமென்றே இந்த மருத்துவ ஸ்தாபனத்தின்மீது இத்தகைய நிர்ப்பந்தத்தை விதிக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதை நிர்வாகம் கட்டாயமாகக் கேட்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு முஸ்லீம் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தை நிர்ப்பந்தித்தால் சும்மா இருப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தத் தொடர் வேண்டியதில்லை. மைனாரிட்டி சமுதாயம் என்கிறபோது, இங்கே முஸ்லீம் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாற்றிக் கொள்கிறேன். மற்ற மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு கிறிஸ்துவ சமுதாயத்திற்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். நான் முதலமைச்சர் அவர்களை குறை சொல்லவில்லை. ஏதோ ஒரு அபத்தததில் இந்தச் சிக்கல் வந்து விட்டது. தலைவரவர்களே, தங்களுக்கும் அது தெரியும். இம்மாதிரி விஷயங்களில் உரிய பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட்டாவிட்டால் இந்த அரசுக்குப் பெரும் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை எச்சரிக்கையாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப் போல இந்த விவகாரத்தில் மூன்று பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. காப்ஷன் சார்ஜ், மைனாரிட்டி கொஸ்சன், கான்ஸ்டிடியூஷனல் கொஸ்சன் ஆகிய மூன்றும் அடங்கியிருக்கின்றன. அதோடு லேபர் கொஸ்சனும் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே,

1975 மார்ச் 15]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்த விஷயங்களைப் பற்றி தீர விசாரித்து முடிவு செய்ய ரிட்டயர் ஆன ஹைகோர்ட் நீதிபதி ஒருவரை நியமித்து, அங்கிருக்கிற டிஸ்பியூட்டை நன்றாக விசாரித்து, அவர் கொடுக்கிற அறிக்கையின் அடிப்படையில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த நிறுவனத்திற்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு நல்ல பெயர் வரும் என்று மனப் பூர்வமாக கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை அவசரமாக, உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை என்ற காரணத்தாலே இதிலே அரசு காலம் கடத்தக் கூடாது என்பதற்காக இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

இரு தரப்பிலே ஒருவருக்கொருவர் சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு கட்டத்திலே அரசு அதை மத்தியஸ்தம் செய்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறையிலே அதில் தலையிட்டு தீர்த்து வைக்க முயற்சி எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் அரசு ஒரு தரப்பு ஆளாகிவிட்டது. இரண்டு பேருக்கும் மத்தியஸ்தம் செய்து வைக்க வேண்டிய இந்த அரசு ஒரு தரப்புக் கட்சியாக பேசவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. இப்படி ஒரு தரப்புக் கட்சியாக அரசு பேசத் தொடங்கியதால் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை ஒரு “பிரிஸ்டிஜ்” பிரச்சினையாக வந்து விட்டது. அதனால்தான் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை இப்படி நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அரசாங்கம் அங்கே இருக்கிற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் சொல்கிற விளக்கங்களை அனுசரித்து யார் பக்கம் குறை இருந்தாலும் பேசித் தீர்க்க முயற்சி செய்யாமல், நாங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்ற நிலை வந்ததுதான் இத்தகைய சங்கடங்களுக்குக் காரணமாகும்.

நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளை எடுத்துக் கூறும்போது, தொழிலாளர்களுக்காக நாங்கள் வாதாடுகிறோம். அதை வேண்டாமென்று நீங்கள் சொல்கிறீர்களா என்று சொல்லி எங்களை வாயடைப்புச் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். தொழிலாளாளர்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அங்கே மாணேஜ்மென்ட் சொல்கின்றவைகளையும் மத்தியஸ்தம் செய்பவர்கள் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நேற்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருமதி பெளலர் அவர்களும், திரு. சந்தோஷம் அவர்களும் அந்த நிர்வாகத்தினரோடு பேசிவந்த பிறகு ஏதோ உடன்பாடு வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததற்கு மாறாக நிலைமை மேலும் சிக்கலாகி இருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் பத்திரிகை மூலம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது ஒன்றும் பெரிதல்ல. எதிர் தரப்பிலே இருந்து கூறுவதை எல்லாம் இந்த மாதிரி மத்தியஸ்தம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது எஸ்.பி., டி.எம்.ஓ., கலெக்டர் இவர்களை எல்லாம் ஏன் மாற்ற வேண்டும்?

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1975 மார்ச் 15]

அவர்கள் அரசுத் தரப்பில் சொன்னதைச் செயல்படுத்த மறுத்ததன் காரணமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களா, அல்லது மாணேஜ்மெண்டுக்குச் சாதகமாகச் செயலாற்றினார்கள் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களா, என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இல்லையென்றால் இதில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட அதிகாரிகளை ஏன் மாற்ற வேண்டும்? அரசுத் தரப்பில் சொல்லப்பட்ட கருத்தை ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்தார் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்கள், ஆகவே அவர்களைப் பயன்படுத்தி, மிரட்டி நாம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளின் மூலம் அவர்களைப் பணியவைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசுத் தரப்பில் சிக்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள். இந்தப் பிடிவாதப் போக்கை அரசு கைவிட்டுவிட்டு அவர்கள் இரண்டு பேர்களுக்குமிடையே ஒரு சமரசம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற முறையில் நடுநிலையில் இருந்து செயல்பட முன்வந்திருந்தால் இவ்வளவு பெரிய சிக்கல் வந்திருக்காது. அரசு ஒரு தலைப் பட்சமாகச் செயல்பட்டுவிட்டதுதான் பெருந் தவறு. நிலைமையை ஒரு தவறான நிலைக்கு முற்றவிட்டு விட்டது என்று கருதப்படுகிறது. ஆகையால்—முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி இது ரொம்ப சிக்கலான நிலைமையை ஏற்படுத்தி விட்டது. அரசால் இந்தப் பிரச்சினையை முடிக்க முடியாத நிலைக்கு வந்து விட்டது என்பதை எல்லோரும் உணர்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில்தான் இதுபற்றி தீர்வு காண ஒரு ரிட்டயர்ட் ஜட்ஜைப் போட்டு அவருடைய தீர்வுக்கு இதை விட்டுவிட வேண்டும் என்கிற யோசனை இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பூரா ஊதியத்தையும் முறைப்படி கொடுக்க வேண்டும். அவர்களைத் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதா, கூடாதா என்கின்ற பிரச்சினையில் அந்த நீதிபதியின் தீர்ப்பை இருசாராரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்—இப்போதைய நிலையில் இதை ஒரு ஹைக்கோர்ட் ரிட்டயர்ட் ஜட்ஜின் தீர்ப்புக்கு விடுவதே சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இம்மாதிரி பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கிற காரணத்தினால், இதில் அரசு ஒருதலைப் பட்சமாக பெரும் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பலரும் கருதுகிற காரணத்தினால் இந்த அவை நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பிரச்சினை பூராவையும் விவாதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன்னால் இருக்கக் கூடிய வேலூர் வி.எம்.வி.ஆஸ்பத்திரிப் பிரச்சினை இருக்கிறதே, அது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோருடைய எண்ணமும், கவலையும் அதைப் பற்றியதாகவே இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் போராட்டம் ஒரு பக்கம்—நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தவறு செய்தவர்கள்—அவர்கள் மீது நிர்வாகம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையின் பேரில் அரசு தலையீட்டின் பேரில் அவர்களை மீண்டும் அங்கே சேர்க்கக்கூடாது என்பதற்காக நடத்தப்படுகிற போராட்டம் ஒரு பக்கம்—இதற்காகத் தனித்தனியே கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு அந்தந்தக் கமிட்டிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையில் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள

1975 மார்ச் 15]

[திரு. சொளபடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

திருப்பத்தின் அடிப்படையில் இதற்கு தமிழக அரசையே குற்றஞ்சாட்டக் கூடிய சூழ்நிலைதான் தமிழகத்தில் உருவாகி இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டுதான் பேச வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினை இவ்வளவு சிக்கலாக வளர்ந்து விட்டிருப்பதற்குக் காரணம் தமிழக அரசு இந்தப் பிரச்சினை மீது தவறாக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள்தான் என்பது சரியோ, தவறோ மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்துவிட முடியாது.

லி.எம்.லி.ஆஸ்பத்திரி தமிழகத்தில் மிகச் சிறந்த பணியாற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் எப்படியோ ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இதை எல்லாம் அறிந்துதான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு தகப்பனார் தம்முடைய நல்ல பையனிடத்தில் அவனுடைய நன்மைக்காகவே ஒரு நல்ல யோசனையைச் சொன்னார் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். தகப்பனார் சொன்ன யோசனையை அந்தப் பையன் கேட்கவில்லை என்றால்—உடனே தகப்பனார் கோபமுற்று—ஒரேயடியாக அவனை தண்டிக்க முற்படுவது சரியாக இருக்காது, அவன் நல்ல பையன் என்கிற காரணத்தினால் தாம் சொன்ன யோசனையை அவன் ஏன் ஏற்க மறுத்தான் என்பதையும் அவர் கொஞ்சம் நிதானத்துடன் யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். நாம் சொன்ன யோசனை சரிதானா, அதில் ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதா என்பதை யோசிக்காமல் அந்தப் பையனிடத்தில் ஒரேயடியாகக் கோபித்துக் கொள்வது தகப்பனரைப் பொறுத்தவரையில் தவறாகத்தான் ஆகிவிடும்.

இதைப் போலத்தான்—வேலூர் ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே ஒரு தகராறு எழுந்தவுடன் அது நல்லவிதமாக சமரசமாக முடிய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் நமது அரசு ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்திருக்கலாம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தினால் இன்றைக்கு அந்த அரசு அந்த ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்திற்கு எதிராகவே ஒரு போராட்டத்தை நடத்த முற்பட்டுவிட்டதைப் போன்ற கருத்துதான் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அரசு இன்றைக்கு சற்று நிதானமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்தை தமிழக அரசுக்கு எதிரி என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. தமிழகத்திலும் சரி—இந்தியா பூராவிலும் சரி அதற்கு என்று ஒரு நல்ல பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அதற்கு மாசு வராத அளவில் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் நல்லெண்ணத்தோடு சொன்ன யோசனையை அவர்கள் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை நாமும் நிதானமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். “இவ்வளவு தூரம் நாம் சொல்வது, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாது பிடிவாதமாக இருப்பதா?” என்று நினைக்க வேண்டாம். இதில் ப்ரஸ்டிஜ் ஒன்றும் இல்லை. அந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—தமிழக அரசு சொல்லி, அதைக் கேட்காது தட்டிவிட வேண்டுமென்று எளிதில் நினைத்துவிட மாட்டார்கள். என்றாலும் நாம் சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் இருக்க வேண்டுமென்றே நினைக்கிறேன். அந்தக் காரணத்தை அவர்களால் வெளியில் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறதோ என்னவோ அதுவும் புரியவில்லை.

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1975 மார்ச் 15]

இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகு—முன்பு பேசியவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொன்னார்களே, அந்த அடிப்படையில்—வெளியில் இந்த அரசின் மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தவறான கருத்தைப் பரவவிடாது செய்யத் தான் சொன்ன யோசனையை தன் பிள்ளை கேட்கவில்லை என்று நிதானம் இழந்து கோபத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாது, ஏன் நாம் சொன்னதை அவன் கேட்க மறுத்தான் என்று நிதானத்துடன் சிந்திக்கிற தந்தையைப் போல—இது பற்றி அரசும் கொஞ்சம் நிதானத்துடன் சிந்தனை செய்ய—முன்பு சிலர் சொன்னதைப் போல ஒரு ஹைகோர்ட் ரிட்டயர்ட் ஜட்ஜ் அவர்களை நியமித்து இந்தப் பிரச்சினை என்ன என்பதை முழுவதும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு கூற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர் சொல்கிற தீர்ப்பு நமது அரசு சொன்னபடியே இருந்தால் அப்போதுதான் மக்களுக்கும் நமது அரசு எடுத்த முடிவுதான் சரியானது என்கிற தெளிவு ஏற்படும். அப்படி ஒருவர் நடுவராக இருந்து கொடுக்கிற முடிவைக் கூட நிர்வாகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இத்தகைய ஒரு நிலைமையில் போவதுதான் இன்றைக்கு இப்பிரச்சினை மீது ஏற்பட்டுள்ள சூட்டைத் தணிக்க உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி எல்லாம் விரிவாக இப்போது பேசவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவையின் பிற நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைத்து, இந்தப் பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலூர் கிறிஸ்துவ மருத்துவமனை சம்பந்தமான மிக முக்கியமான ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை நான் சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சுமார் 70 நாட்களாக தொடர்ந்தார்போல இந்த மருத்துவ மனையில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்று வருவது உள்ளபடியே ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலையாகும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். அங்கே என்ன நடந்திருந்தாலும் இதுவரை எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சமரச முடிவை அங்கே காண்பதற்காகத்தான் இந்தப் பிரச்சினையில் நாங்கள் இது வரை எந்தக் கருத்தையும் சொல்லாமல் இருந்தோம். இங்கே சொன்னார்கள்—அங்கே சர்வ கட்சிக் குழு அமைத்திருக்கிறார்கள்—என்றார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் எந்தக் குழுவிலும் சேராமல் இருந்து வருகிறோம். மாணேஜ்மெண்டுக்கு ஆதரவாக ஏற்படுத்தப்பட்ட குழு. தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக ஏற்படுத்தப்பட்ட குழு, ஆகிய எந்த ஒன்றிலும்—எதிலும் கலந்து கொள்ளாமல், நடுநிலை வகித்து—“உங்கள் கட்சியின் போக்கு என்ன, நீங்கள் எங்களை ஆதரிக்கவேண்டும்” என்று பல்வேறு நிலையில் வந்து கேட்டபோது கூட—எங்களைப் பொறுத்தவரை சமரசமான முடிவு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்கு முழு ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது, ஆகையால் இந்த நிலையில் வெளிப்படையாக நாங்கள் எந்தக் கருத்தையும் சொல்ல விரும்பவில்லை என்றே நடு நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறோம். சமரச முடிவு ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காகவே ஒரு குழுவிலும் சேராமல் இருந்தோம்.

1975 மார்ச் 15]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இந்தச் சபையில் கூட கடந்த வாரம் இதைப்பற்றி ஒரு ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் வந்தது. அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலும் கூட கலந்து கொள்ளாமல் நடுநிலையில் இருந்தோம். காரணம், சமரச முடிவு இதில் ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அவர்களாகவே இதில் தலையிடவில்லை. மாணேஜ்மெண்ட் சார்பிலும், தொழிலாளர்கள் சார்பிலும் ஆக இரண்டு தரப்பிலும் இருந்தும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு ஒரு சமரச முடிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் காரணமாகத்தான் மாநில அரசின் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு சமரச முடிவைக் காண்பதற்கு தம்முடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது என்று இதில் ஈடுபட்டார்கள்.

குறிப்பாக, சமரசம் என்றாலே இருதரப்பினரும் தங்கள் தங்கள் நிலையில் இருந்து கொஞ்சமாவது விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சமரசம் என்பதற்குப் பொருள் உண்டு. அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் நிலையில் இருந்து கொஞ்சமும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சமரச முயற்சி வெற்றி பெற உதவியாக இருக்காது. கிவ் அண்டு டேக் என்கிற கொள்கை அடிப்படையில் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் நிலையில் இருந்து கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கிற மனோபாவத்தில் இறங்கி வந்தார்கள் என்றால் தான் ஒரு சமரச முடிவு ஏற்பட முடியும். இதில் ஒரு சமரச முடிவு ஏற்படுவதற்கு பெருந் தடங்கலாக இருப்பது தம் தம் நிலையிலேயே இருதரப்பினரும் இருப்பது தான். ஆகையால் தான் இந்தப் பிரச்சினை தொடர்ந்து இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30.)

இப்போது இதற்கு மேற்கொண்டு ஒரு முக்கியத்துவம் எதனால் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால், பல்வேறு பிரச்சினைகளை இன்றைக்கு இது தொடர்பாக நாட்டிலே பலர் எழுப்பி வருகின்றார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள் சிறுபான்மை சமுதாயத்தினுடைய உரிமைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே ஒரு மாநில அரசு செயல்படுகிறது என்ற ஒரு பிரச்சினையைக்கூட எழுப்பினார்கள். ஏதோ தவறாக திசை திருப்பிவிட வேண்டும் என்பதற்காக இப்படிச் செய்தார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால், நாடாளுமன்றத்தில் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி, ஒரு புதிய திசை திருப்புவதற்கு சிலர் முயற்சி செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தான், இது ஒரு மிக முக்கியப் பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால் தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சமரச முயற்சியை மேற்கொண்டு அவர்களுடைய உரிமைகளில் கைவைக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்களோ என்ற கேள்வி எல்லாம் கூட நம் முன்பு எழுந்திருக்கிறது. இது தவறான எண்ணத்தை நாட்டிலே உருவாக்கக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக எங்களுடைய கட்சியின் நிலைமையை நாங்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறோம்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 மார்ச் 15]

வேலூர் மருத்துவமனையில் சமரசம் நிலவ வேண்டும், அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் அதே நேரத்தில் மருத்துவமனை எல்லாவகையிலும் ஒழுங்கான சூழ்நிலைகளில்—நல்ல சூழ்நிலைகளில் இயங்க வேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது தான் இப்போது நம் முன் இருக்கின்ற பிரச்சினை ஆகும்.

இந்த அரசாங்கம் நல்ல நோக்கத்துடனும் நல்ல எண்ணத்துடனும் சமரச முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதை நாம் பாராட்டுகிறோம். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் இரு தரப்பினரும் ஒரே நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட்டுவிடலாம் என்றும், ரிட்டயர்டு ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் ஒருவரை நியமித்து, அவர் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமேயானால், ஒருவேளை நல்ல பலன் அளிக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

அரசாங்கத்தின்மீது தேவையற்ற குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிச் செய்தால் அதற்கு இடமில்லாமல் போகும்.

நான் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இடைக்காலத்தில்—பென்டிங் என்குயரி—அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முழு ஊதியம் தரப்பட வேண்டும். அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அந்த என்குயரி மூலமாக என்ன தீர்ப்பு வந்தாலும் இருதரப்பினரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். நான் பொதுவாக எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக அணுகத் தேவையில்லை. இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக மாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்களும் உண்டு. நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இதில் ஏதோ ஒரு பின்னணி வேலை செய்கிறது, இதை வைத்துக்கொண்டு நாட்டில் சூழப்பத்தை விளைவிக்க வேண்டும், இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று ஒரு பின்னணி வேலை செய்கிறது என்பதை எங்களுக்குத் தெரிந்த தகவல்களின் மூலம் நான் கூறுகிறேன். ஆனால், ஒரு மாநில ஆட்சியின் இறையாண்மைக்குச் சவால் விடக்கூடிய சில நிகழ்ச்சிகள் டில்லியில் நடக்கின்ற காரணத்தினால் இதில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

என்னுடைய மாவட்டத்தில்தான் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் எனக்கு இரட்டிப்பு அக்கரை. எனது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்களுடைய பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 15]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இன்றைக்குச் சட்ட சிக்கல்கள் இந்த ஆட்சியின் இறையாண்மைக்கே கேள்விக்குரியாக இருக்கின்றன. சில பேச்சுக்களுக்குச் சரியான விளக்கம் கொடுப்பதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டும். அப்போது தான் நாம் விபர ரங்களைச் சொல்லலாம். ஆகவே, சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முஸ்லிம்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாவகையிலும் ஒத்துழைப்புத் தரத் தயாராக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வேலூர் மருத்துவ மனையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல் குறித்து இன்று எழுப்பப்பட்டுள்ள ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தையொட்டி முஸ்லிம்கள் கட்சி சார்பில் பேசிய அருமை நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள், இந்த அரசு எவ்வளவு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி, ஒரு சமரசத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வந்தது என்கிற உண்மை நிலைமையை எடுத்துச் சொன்ன தற்காக நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, ஏதோ இந்த அரசாங்கம் வேலூர் மருத்துவமனையோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறது என்கிற ஒரு கருத்தை நாடு தழுவிய இயக்கமாகப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதிலளிப்பதைவிட, பிப்ரவரி 6-ந் தேதி அன்று Christian Medical College and Hospital, Vellore, Tamil Nadu என்ற தலைப்பிட்டு, a letter from the Director என்கிற பெரிய தலைப்பிட்டு அதனுடைய டைரக்டர் Dr. Joseph அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிற புத்தக வடிவ அறிக்கையில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது:—

“We are indeed grateful for the help of the district and State authorities over the past four weeks in the maintenance of law and order. This enforcement of law and order has been the major factor in enabling us to continue to run the hospital so far. We are also grateful for the interest that has been taken in the problems of this hospital by our Chief Minister and other Ministers of the State என்று ஜோசப் அவர்களே, அந்த டைரக்டரே வெளியிட்டிருக்கிற நூல் வடிவ அறிக்கையில் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

வேலூர் மருத்துவமனையில் ஏறத்தாழ 70 நாட்களாக வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது என்றாலும் ஒரு இருபது நாட்களுக்கு முன்பு இரு தரப்பாரையும் சந்தித்துப் பேசுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. இரு தரப்பாரென்றால் நிர்வாகத்தினர், தொழிற்சங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகள். ஒவ்வொரு தொழிற்சங்கத்தினுடைய கிளர்ச்சியிலும் தொழிலாளர்களுடைய முறையீடுகள் வைக்கப்பட்டு அதற்காக வேலை நிறுத்தங்கள், போராட்டங்கள், மறியல் போன்றவை நடைபெறுகிற ஒவ்வொரு நேரத்திலும் இரு தரப்பாரையும் வைத்துப் பேசுவதுதான் ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 15]

அரசினுடைய தலையாய கடமையாக, மரபாக இருந்து வருகிறது என்பதை வேலூர் மருத்துவமனைக்காக தாங்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் என்பதை யாராவது மறந்து விட்டிருப்பார்களானால் அந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக நினைவில் வைத்திருப்பார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் இரு தரப்பாரையும் நான் கிட்டத்தட்ட 3 மணி நேரம் சந்தித்து 20 நாட்களுக்கு முன்பு பேசினேன். அதற்குப் பின்பு நிர்வாகத்தினர் சென்னைக்கு வர வழைக்கப்பட்டு நானும் மேல்வைத் தலைவரும் அவர்களோடு அமர்ந்து ஏறத்தாழ ஒரு மணி நேரம் பேசினோம். நாங்கள் பேசியதெல்லாம் ஏதோ அந்த மருத்துவமனைக்கு விரோதமாக கருத்துக்களைச் சொன்னோம் என்பதல்ல, ஒரு பதினைந்து பேர்கள் வேலைக்கு சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள், பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று தொழிலாளர்கள் சார்பிலே கேட்டுக் கொண்டோம்.

இதிலே என்ன அவ்வளவு பெரிய சங்கடம் வந்துவிட்டது, எவ்வளவோ தொழிற் சங்கப் போராட்டங்களில் வேலை நிறுத்தம் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று முடிவுகள் வருகிற நேரத்தில் இப்படித்தான் சமரசங்களைச் செய்து வருகிறோம். அகில இந்திய அளவிலே இன்றைய தினம் மத்திய அரசின் அமைச்சர்களே வந்து ஊக்குவித்தார்கள்—அப்போது தொழிலாளர்களை ஊக்குவித்தார்கள்—அந்த சிம்ஸன் போராட்டத்திலே கூட நாம் நூற்றுக்கணக்கானவர்களை திரும்பவேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னதை நிர்வாகம் ஏற்றுக்கொண்டது.

அண்மையிலே ஆளுரான் ஷுகர் பேக்டரியிலே நடைபெற்ற ஒரு வேலை நிறுத்தத்தில் 30 பேர் நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டு சிறைச் சாலைக்குச் சென்றார்கள், அதிலே ஏற்பட்ட சமரச ஒப்பந்தத்தில் அந்த 30 பேரும் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள், சிறைச்சாலைக்குப் போனவர்கள், அவர்களும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு, நிர்வாகத்தினரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். சிறையிலே இருந்த தொழிலாளர்களும் உடனே விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

இப்படிப்பட்ட பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுக்களையெல்லாம் அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னோம். அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதாக இல்லை.

இதற்கிடையிலே அங்கேயுள்ள டாக்டர் கைது செய்யப்பட்டதைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் பெரிதுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 24—10—1974 அன்று அந்த மருத்துவ மனையிலே ஏற்பட்ட ஒரு அமலியின் காரணமாக இரு தரப்பினரும் போலீஸுக்குப் புகார்களைக் கொடுத்தார்கள். நிர்வாகத்தினர் 31 தொழிலாளர்கள் மீது புகார்களைக் கொடுத்தார்கள். அந்த 31 தொழிலாளர்களில் 29 பேர்கள் 10—3—1975 வரையில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே வழக்கில் தொழிலாளர்கள் சார்பாக நிர்வாகத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட புகாரில் 36 பேர்கள் மீது குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலே 23 பேர்கள் 10—3—1975 வரை கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். புலனாய்விலிருந்து, அந்தப் புலனாய்விலே டாக்டர் மத்தாய் என்பவரும் இந்தப் புலனாய்

1975 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விலை உட்பட்டவராக இருக்கிறார் என்ற வகையிலேதான் அவர் மீதும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதுவே அல்லாமல் வேறல்ல.

ஏதோ டாக்டர் மத்தாய் கைது செய்யப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு டாக்டரை கைது செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல. எவ்வளவு எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களமீது குற்றம் இருக்குமானால் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமென்பது முறைதான். அதை விட்டுவிட்டு புகாரிலே காணப்பட்டிருக்கிற ஒருவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது சரியல்ல என்று வாதிப்பது எந்த வகையிலே நியாயம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக ஏதோ போலீஸ் பாதுகாப்புக்குப் பணம் வசூல் செய்கிறார்கள், அதற்கு பில் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்கின்ற மற்றொரு குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டது. காவல்துறையிலே தனியார் நிறுவனங்களுக்கு அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க போடப்படுகின்ற காவல்துறை பந்தோபஸ்துக்கு கட்டணம் வசூல் செய்வது வழக்கமாக கடைபிடிக்கப்படுகின்ற ஒன்று.

போலீஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்படி, காவல்துறை நிலையாணை எண் 392-2 ஆணையின்படி

“ Fees for the services for additional police deputed on duty on the application of any private person or institution or authority shall be levied ”

என்றுதான் போலீஸுனுடைய ஆணை, காவல் துறை நிலை ஆணை என்று இருக்கிறது. அதன்படி இந்தக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்று பில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இது அவர்கள் கேட்டார்களா, போலீஸ் பாதுகாப்புக் கேட்டார்களா என்றால், கேட்டிருக்கிறார்கள். சரி, வேலூர் மருத்துவமனைக்கு மாத்திரம்தான் பில் அனுப்பப்பட்டதா என்றால் இல்லை. நான் ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அம்பத்தூர் டன்லப் இந்தியா லிமிடெட் கம்பெனிக்கு-27—3—1972-லிருந்து 18—5—1972 வரையில் அவர்கள் பந்தோபஸ்து கேட்டு அவர்களுக்குத் தரப்பட்டு, மீண்டும் 27—11—1972 முதல் 28—1—1973 வரை பந்தோபஸ்து கேட்டு அதற்காக மொத்தமாக அவர்களிடத்திலே கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது ரூ. 1,18,033.30 பைசா.

அதுபோலவே இஸ்லாமியா காலேஜ், வாணியம்பாடி—16—8—1972-லிருந்து 15—11—1972 வரை அவர்கள் கேட்டு பந்தோபஸ்து அளிக்கப்பட்டு ரூ. 9,685.75 பைசா கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐ.ஐ.டி. அடையார்—7—9—1973-லிருந்து 2—10—1973 வரை—ஐ.ஐ.டி.க்கே—போலீஸ் கட்டணம் ரூ. 44,215.45 பைசா வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 15]

மெட்ரூஸ் ரேஸ் கிளப் பாதுகாப்புக் கோரப்பட்டு 3—11—1973-லிருந்து 1—5—1974 வரை ரூபாய் 1,23,942 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்துல் ஹக்கீம் காலேஜ், மேல்விஷாரம்—20—2—1974 முதல் 22—2—1974 வரை ரூபாய் 1,623 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிங்கப்பூர் ஏர்லைன்ஸ் ஆபீஸ், மெட்ரூஸ்—4—2—1974 முதல் 30—3—1974 வரை 13,056 ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிர்வாகத்தினுடைய டைரக்டர் திரு. ஜோஸப் அவர்கள், டி.எஸ்.பி. (வேலூர் டவுன்) அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 25 இடங்களில் போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஒரு இடமல்ல, நான் பேசும்பொழுது ஹாண்டே அவர்கள் ஜாஸ்தி, ஜாஸ்தி என்று சொன்னார்கள். 25 இடங்களில் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

Palar pumping station, Engineering and Electric Centre. Hospital main gate, operation room, main pharmacy, pumping station between A Ward and clinical Pathology, Behind main entrance for the quarters where the water tank is located including Research Laboratory, Pumping Station and Jubilee Ground

என்கின்ற வகையில், 25 பாய்ன்டுகளில் அவர்கள் போலீஸ் பாதுகாப்புக் கேட்டு, அப்படி அவர்களாகக் கேட்டு அளிக்கப்பட்ட பாதுகாப்புக் காகத்தான் அந்த பில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதல்லாமல் இது ஒன்றும் வேலூர் மருத்துவ மனைக்கென்று வேண்டுமென்றே அனுப்பப்பட்டதல்ல.

இன்னுமொரு உண்மைக்கு மாறான விஷயம் சொல்லப்பட்டது. இது இந்தியா முழுவதும் உள்ள பத்திரிகைகளில் வேண்டுமென்றே பிரசுரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்தை வேலூர் மருத்துவமனைக்கு வெட்டி விட்டார்களென்று சொன்னார்கள். பொதுவாகவே, தமிழ்நாட்டில் மின் சார வெட்டிருக்கிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் வேலூர் மருத்துவ மனையிலே மின்சாரத்தை வெட்டி விட்டார்களா என்றால் அது உண்மை இல்லை. உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றைக் கட்டுப்பாடாக இன்றைக்குப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அவையிலே கூட அப்படிப்பட்ட தவறான தகவலை இந்தத் தீர்மானத் தைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்.

வேலூர் கிருஸ்தவ மருத்துவமனைக் கல்லூரிக்கு இரண்டு பாய்ன்டுகளில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. பாய்ன்ட் எண் 1-ல் மாதம் ஒன்றுக்கு 221,000 யூனிட்களும் பாய்ன்ட் எண் 2-ல் 28,000 யூனிட்களும் மாதம் ஒன்றுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, 75 கே. வி. திறனுள்ள 3 ஜெனரேட்டர்களும் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, நாம் அனுமதித்த அளவைவிட, அவர்கள் மின்சாரத்தைக் குறைவாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்களே தவிர அவர்கள் நாம் அனுமதித்ததைவிட, அதிகமாகக்கூட பயன்படுத்துவதாகத் தகவலை

1975 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இல்லை. ஆகவே, நாம் அனுமதித்த மின்சார அளவையே அவர்கள் பயன்படுத்தாமல் இருக்கும்பொழுது அவர்கள் பயன்படுத்தும் மின்சாரத்தை நிறுத்தி விட்டோம் என்றே அல்லது நிறுத்தப் போகிறோம் என்றே சொல்வார்களேயானால் அது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும் என்பதையும், அந்தக் கூற்றை, அந்தச் செய்தியை முற்றிலும் மறுக்கிறேன் என்பதையும் இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, தண்ணீர் தடைப்படுத்தப்பட்டு விட்டது, தண்ணீரை அளிப்பது இல்லை என்ற இப்படிப்பட்ட உண்மைக்கு மாறான பிரச்சாரம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, பாராளுமன்றத்திலேயும் இது குறித்து பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் உள்ளபடியே மெத்த வருந்துகிறேன். தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படிப்பட்ட தவறான தகவல்களின் அடிப்படையில் பேசியமைக்காக உள்ளபடியே நான் மெத்தவும் வேதனைப்படுகிறேன். அரசு ஆணை, பொதுப்பணித்துறை 627 எண்ணில் 15-3-1967-ஆம் தேதியன்று நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சத்து எட்டாயிரம் காலன் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேலூர் கிறித்துவ மருத்துவமனை கல்லூரிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது 1967-இல். அதற்குப் பிறகு 8-10-1969-ஆம் தேதியிட்ட அரசு ஆணையின்படி அவர்கள் அதிகத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டு பொதுப்பணித்துறை எண் 1745-இல் நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று இலட்சம் காலன் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தண்ணீரின் அளவை அதிகரித்து ஆணையிட்டிருக்கிறது. 1969-ஆம் ஆண்டில், அப்பொழுது செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்னவென்றால், தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசும், கிறித்தவ மருத்துவ மனைக் கல்லூரியும் ஒருசேர செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தில், அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, தண்ணீரின் அளவை அறிய ஒரு மீட்டர் அமைக்கப்படவேண்டுமென்பது ஒப்பந்தத்தில் உள்ள ஷரத்தாகும். ஆனால் நடைமுறையில் கிறித்தவ மருத்துவமனைக் கல்லூரி, அனுமதிக்கப்பட்டதற்குமேல் அதிகத் தண்ணீரை எடுத்து வருகிறது. இந்த வறட்சி நேரத்தில் சுற்றுப்புற கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும் நேரத்தில் அதிகமான தண்ணீரை, மூன்று இலட்சம் காலன் தண்ணீருக்கும் மேலாக எடுத்து வருகிறது என்பதற்காக, பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி, ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறபடி, எடுத்துக் கொள்கின்ற தண்ணீரின் அளவை அறிவதற்காக ஒரு மீட்டர் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று 11-3-1975-இல் மீட்டர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தண்ணீர் வெட்டப்படவில்லை, தண்ணீர் போக்குவரத்து தடைப்படுத்தப்படவில்லை, அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி உள்ள மூன்று இலட்சம் காலன் தண்ணீர் என்பதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, மீட்டர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எடுத்துக்கொள்ளப்படும் தண்ணீரின் அளவைக் கணக்கிடுவதற்காக அந்த மீட்டர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல. தண்ணீருக்கு ஒப்பந்தப்படி பணத்தைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1969-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1974-ஆம் ஆண்டு வரையில் அவர்கள் பணத்தைக் கட்டாமல் இருந்தார்கள். பிறகு மொத்தமாக 7,284 ரூபாய் அந்தப் பணத்தைக்கூடக் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தண்ணீர் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறுவது தவறான தகவல் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 15]

நெடுஞ்சாலை ஆக்கிரமிப்பை இடித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லி சில பத்திரிகைகளில் ஒரு பெரிய புகார் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நேரில் போய் பார்த்துவிட்டு வந்த சிலர் இடிக்கப் போகிறார்கள் என்று யூகம் செய்து எழுதுகிறார்கள். ஆனால் ஈரோட்டிற்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். வேறுபல நகரங்களுக்குச் சென்று பார்த்தாலும் தெரியும். நெடுஞ்சாலையை விரிவுபடுத்துவதற்காக இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் முயற்சிகளில், ஈரோடு நகரத்திலே மாத்திரம், கடைத் தெருவிலும், மற்றப் பகுதியிலேயும் மிகப்பெரிய கட்டிடங்களெல்லாம் இடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையொட்டித் தான் கிறித்தவ மருத்துவமனைக் கல்லூரி தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 1,160 சதுர அடி நிலத்தை வளைத்து வளைவு சுவரைக்கட்டி ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். இது டவுன் சர்வே நம்பர் 46-இல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு தேசிய நெடுஞ்சாலைக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக இருக்கிறது என்றும், அந்த ஆக்கிரமிப்பைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்றும் கிறித்தவ மருத்துவமனைக் கல்லூரிக்கு நெடுஞ்சாலைத்தறை ஒரு நோட்டீஸ் அனுப்பியது, எப்பொழுது தெரியுமா 2—2—1973-இல். 1973-ஆம் ஆண்டு நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறது, சாலையை விரிவுபடுத்த வேண்டும், ஆகவே, அந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற வேண்டுமென்று. அதற்குப்பிறகு தொடர்ந்து பல நோட்டீஸ்கள் அனுப்பப்பட்டன. அப்படி அனுப்பப்பட்ட நினைவூட்டும் நோட்டீஸ்தான் 15-ஆம் தேதி பிப்ரவரியிலும், 16-ஆம் தேதியும் அனுப்பப்பட்டதும் ஆகும். ஆனால் அந்தக் கல்லூரி அந்த ஆக்கிரமிப்பைக் காலி செய்வதிலுள்ள சிரமங்களை எடுத்துக் காட்டி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் முறையீடு செய்திருக்கிறது. அகற்ற இயலாது, சில சிரமங்கள் ஏற்படும் என்று முறையீடு செய்திருக்கிறது. அந்த முறையீட்டின் பேரில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இடிப்பதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்காமல், நடவடிக்கையை திறுத்தி வைத்து, பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் தகவலே தவிர, சுவர் ஒன்றும் இடிக்கப்படவில்லை, அது இன்றைக்கு போடப்பட்ட உத்தரவு அல்ல, 1973-ஆம் ஆண்டிலேயே கொடுக்கப்பட்ட நோட்டீஸ் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (திரு. கோவை செழியன்—குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசும்பொழுது நான் குறுக்கிடவில்லை.

விற்பனை வரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், 1969-70-இல் அந்த மருத்துவமனையின் மொத்த வருமானம் ஒரு கோடியே 72,763 ரூ. இந்த மருத்துவமனையில் மருந்துகளை விற்பனை செய்கிறார்கள். இங்கே கூட பேசும்பொழுது கேட்டார்கள், மருந்துகளை விற்பனை செய்ய மருத்துவமனைக்கு விதிவிலக்கு கிடையாதா என்று.

வேலூர் மருத்துவ மனைக்கு இதுவரை அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து ஏழைகளுக்காக மருந்தை வாங்குகிறார்கள், மறுபடியும் விற்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழைகளுக்காக வழங்கப்பட வேண்டிய மருந்து எப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதெல்லாம் வேறு விவகாரங்கள். நான் அவற்றுக்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்த அளவிற்கு ஒரு கணக்கிட்டு பார்த்து 74 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை வரி போடலாம் என்று கணக்கிட்டு 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை வரி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த நேரத்தில் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்டால்—இந்தக் கேள்வியையும்

1975 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதையும் வைத்து இணைத்துப் பார்க்கக் கூடாது. அந்தக் கணக்குக்கு ஐந்து ஆண்டுக் காலம் முடிந்துவிட்டால் இதற்காக நோட்டீஸ் கொடுக்க இயலாது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் ஐந்து ஆண்டுக் காலத் திற்குள்ளாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி 5 லட்சம் ரூபாய், 4 லட்சம் ரூபாய், இன்னும் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் ஆட்சேபிக்க 20—3—75ம் தேதி வரை தவணை இருக்கிறது. அதற்குள்ளாக ஆட்சேபித்துக் கொள்ளலாம். இதெல்லாம் நடைமுறையில் இருக்கின்றன, நம்முடைய அரசு வருவாய்த் துறையில் இருக்கின்ற விஷயங்களே அல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதை இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதற்கிடையில் அரசு அவர்களை மிரட்டுகிறது என்றெல்லாம் சொல்லுகிற வாதங்கள் சரியானது அல்ல என்பதையும், அரசு தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டது என்பதையும் வேலூர் மருத்துவ மனை ஒரு ரகளைக்கு ஆளாகி விடக் கூடாது, அமளிச்சுடமாகிவிடக் கூடாது என்பதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே பேசியவர்கள் உணர்வுவார்கள்.

குறிப்பாக, நேற்றையதினம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதற்காக வெளிநடப்புச் செய்யப்பட்டது. உள்ளபடியே நான் விரித்தப்படுகிறேன். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அளிக்கப்பட்டபோது இன்றைக்கே எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களிடம் கேட்போது அவர்கள் சொன்னார்கள் “ஒரு சமரசப் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது; டாக்டர் சந்தோஷம், எம்.எல்.சி., திருமதி ஆல்டா பவுலர் ஆகியவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள்; இப்போது எடுத்துக்கொண்டால் வேறு சிக்கலாகி விடும்; ஆகவே, தேவையில்லை” என்று சொன்னார்கள்.

நேற்று இது எடுக்கப்படமாட்டாது என்றுதான் சற்று தாமதமாக வந்தேன். அதற்கு முதல்நாள் நீண்ட நெடுந்தூரம் சுற்றுப் பயணத்திலு ஈடுபட்ட காரணத்தால் சற்றுக் களைத்திருந்தேன். அதனால் சற்றுத் தாமதமாக வந்தேன். அதுமட்டுமல்ல. அதுவல் ஆய்வுக் குழுவில்—மானிய விவாதங்களை மாலை நேரத்தில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது பகலிலேயே முடித்துவிடவேண்டும். அதற்காக நான் நீடிக்கவேண்டும். போட் ஆன் அக்கவுன்ட் எடுத்துவிட வேண்டும்” என்றெல்லாம் கேட்ட போது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைப் பார்த்து “அப்படியானால் சில நாட்கள் நாங்கள் சிலபேர் அவையில் இருக்க முடியாது போகும்; வறட்சி நிலாரணப் பணிகள் காரணமாகச் சுற்றுப் பயணம் போக வேண்டியிருக்கும்” என்று சொன்னபோது “நாங்கள் அட்ஜெஸ்ட் செய்து கொள்ளுகிறோம்; அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை” என்ற வாக்குறுதி அளித்தவர்கள், நேற்று நான் அவையில் இல்லாத நேரத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ள மறுத்ததைப்போல் வெளிநடப்புச் செய்தது உள்ளபடியே முதலில் சொன்னதற்கு மாறாக அமைந்துவிட்டது என்பதற்காக மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 15]

இதற்கிடையில் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், திருமதி ஆல்பா பலரும், சந்தோஷம் எம். எல். சி. அவர்களும், கே. டி. கே. அவர்களும் என்னைச் சந்தித்துப் பேசியபோது சில சமரச ஏற்பாடுகளைச் சொன்னார்கள். “15 பேர் என்று சொல்லுகிறீர்களே அதிலே மிகவும் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காதவர்களை, நாளைந்து பேரைக் குறைத்து கொள்ளுகிறீர்கள் என்றால் இதிலே ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதம் காட்டுகிறீர்கள். ஒரு சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோம்” என்று அவர்கள் கூடக் கேட்டார்கள். “ஐந்தாறு பேரைக் குறைத்தால் தொழிலாளர்களைச் சம்மதிக்க வைப்பீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். “நீங்கள் போய்ப் பேசிப் பாருங்கள்” என்று சொன்னேன். அவர்கள் பேசிப் பார்த்தார்கள்.

பார்த்ததற்குப் பிறகு என்ன அறிக்கை விட்டிருக்கிறார் சி. எம். சி. வேலூர் ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகி?

“சி. எம். சி. ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட 15 பேரில் 10 பேரை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாக சம்மதம் தெரிவிக்கும் சமரச ஒப்பந்தம் எதற்கும் இணக்கம் தெரிவிக்கவேயில்லை” என்று அந்த ஆஸ்பத்திரியின் டைரக்டர் டாக்டர் ஜோசப் வேலூரில் தெரிவித்தார். திருமதி ஆல்பா பவுலர், எம்.எல்.ஏ., டாக்டர் சந்தோஷம், எம். எல். சி. ஆகியோருடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின்போது இந்த 10 பேரை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாக, ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்தினரோ அல்லது டாக்டர்களோ ஒப்புக்கொள்ளவேயில்லை” என்று டாக்டர் ஜோசப் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆஸ்பத்திரியில் ஸ்டிரைக் வாபஸாகி, சகஜ நிலை ஏற்பட்ட பிறகு 10 ஊழியர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதில் சிரமம் ஏதும் இராது என்று திருமதி பவுலரும், டாக்டர் சந்தோஷமும் ஓர் அறிக்கையில் கூறியிருந்தனர். அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் டாக்டர் ஜோசப் இவ்வாறு கூறினார்” என்று பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கிறது.

என்னை விட்டு விடுங்கள்; நான் தான் உங்களுக்கெல்லாம் ஆகாதவன். ஆல்பா பவுலரும், சந்தோஷம், எம். எல். சி. இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பேசி விட்டு வந்த பிறகு அதனுடைய விவரத்தை மருத்துவமனை டைரக்டர் மறுக்கிறார்.

ஏதோ சிறுபான்மை சமுதாயம், கிறித்தவ சமுதாயம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள அந்த பதினாறு பேர்களின் பெயர்களைப் படிக்கிறேன் :

(1) நாராயணசாமி, ஹரிஜன்.

(2) அருள் அன்னையா, ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.

(3) சாந்தமூர்த்தி, ஹரிஜன்.

1975 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

- (4) ஞானசேகரன், ஹரிஜன்.
- (5) மோகன்ராஜ், ஹரிஜன்.
- (6) பழனி, ஹரிஜன்.
- (7) அந்தோனி ராஜ், ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.
- (8) வெலிங்டன், ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.
- (9) டேவிட் சம்பத், ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.
- (10) ரிச்சர்ட் துளசிதாஸ், ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.
- (11) கோபாலகிருஷ்ணன், செட்டியார் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்.
- (12) செல்வராஜ், உடையார் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்.
- (13) சத்ய குமார், பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்,
- (14) செல்வசிகாமணி, ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.
- (15) ஆர்தர் கில்சன், ஹரிஜன் கிறிஸ்தியன்.

இதிலே என்ன, கிறிஸ்துவர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் போராட்டம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அரிஜன கிறிஸ்துவர்களுக்கு வாதாடுகிற ஒரே தவறுதான் இந்த அரசு செய்கிற தவறு.

நான் கேட்கிறேன், இந்தப் பதினைந்து பேர்களில் அரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் 11 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் உடையார், ஒருவர் செட்டியார், ஒருவர் பிராமணர், ஒருவர் அரிஜன சமுதாயத்தைச் சாராத—சேர்ந்த அல்ல—கிறிஸ்துவர். மொத்தம் 11 பேர் ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன கிறிஸ்துவர்கள் என்ற அளவிலே இருக்கிறார்கள். இந்த ஏழை எளியோர்களுக்காகத்தான் எல்லாத் தொழிற்சங்கப் போராட்டத்திலும்—நான் கேட்கின்றேன், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை, எந்த வேலை நிறுத்தத்திலாவது, வேலை நிறுத்தத்தை நீங்கள் வாபஸ் பெற்றுத் தான் சமரஸம் என்கின்ற அளவிற்கு எந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவராவது ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களா? அல்ல. இதிலே வேலை நிறுத்தத்தை முதலில் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறோம், பிறகு சமரசப் பேச்சு என்று முடிவு எடுத்தால் இதையே தமிழ்நாட்டினுடைய தொழிற்சங்கக் கோரிக்கையாக ஏற்று நடத்தித் தருவது என்று தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா? (ஆரவாரம்) மாட்டார்கள். திரு. குமாரசாமி தலையாட்டுகிறார். முடியாது, என்று. ஆகவே, இதிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் கேட்பதெல்லாம், இந்த ஹரிஜன கிறிஸ்துவ தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். இதிலே என்ன சங்கடம்? சர்க்காருக்கும் ஒரு நிர்வாகத்திற்கும் இடையே தகராறு—தகராறு கூட அல்ல தகராறு போல் தோற்றம் அளித்தால் கூட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 15]

வாகத்தினரோடு நீங்கள் தொழிற்சங்கத்தை மறந்து விட்டு சேர்ந்து விடுகிறீர்கள். அது எல்லா விவகாரங்களிலும்—ஸ்டூடியோ விவகாரமானாலும் சரி, மருத்துவமனை விவகாரமானாலும் சரி—தொழிற்சங்கத்தை மறந்து விட்டு, தொழிலாளர்களை மறந்து விட்டு சேர்ந்து விடுகிறீர்கள். தொழிற்சங்க கொள்கையை மறந்து விடுகிறீர்கள்.

நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை அகில இந்திய அளவில் ஆக்கி, நண்பர் லத்திப் அவர்கள் மிகுந்த நல்லெண்ணத்தோடு சொன்னது போல், நண்பர் பாரதி அவர்கள் உருக்கமாக; நல்லெண்ணத்தோடு சொன்னது போல், அரசாங்கத்தை எதிர்க்க ஒரு கருவியாகச் செய்கிறார்கள் என்றால், அந்தத் தொழிற்சங்க தோழர்களுக்காக நான் போராடிப் பார்த்து விட்டேன், அவர்களுக்கு வாதாடிப் பார்த்து விட்டேன், அனைவரும் பேசிப் பார்த்தாகிவிட்டது, மனம் இளக்கவில்லை.

கிறிஸ்துவ சமுதாயத்தின் மேம்பாடே—மதத்தின் மேம்பாடே—பாவ மன்னிப்பு என்பது. பாவ மன்னிப்பு கொடுக்கவேண்டிய பெரியவர்கள் அந்த நிர்வாகத்தில் முக்கியஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மன்னிப்பு வழங்க விரும்பவில்லை ஆகவே, நான் இந்தப் போராட்டத்தில் நான் ஈடுபட்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இங்கே நடுவர்கள் அமையுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நடுவர் அமைத்தால், அவரை அமைக்க நீ யார் என்று நிர்வாகத்தினர் கேட்பார்கள். நான் தலையிட்டதாகச் சொன்னது தவறு. தலையிடவில்லை. சமரசத்தில்தான் நான் ஈடுபட்டேன். அதுவே தலையீடு என்றால் உள்ளபடியே நான் அதற்காக வருந்துகிறேன். நான் தலையிடத் தயாராக இல்லை. இந்த அரசும் தலையிடாது. நிர்வாகம் நான் சொன்னால் கேட்காது. ஏனெனில் அவர்களுக்குப் பெரிய பேக்கிரௌண்ட் பின்னணி இருக்கிறது. விளம்பரம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, படித்துக்கூடக் காண்பித்தார்கள். யார் யார் எப்படி உதவுகிறார்கள், எந்தெந்த பெரிய நிறுவனங்கள் உதவி செய்கின்றன என்றெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் அவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

அந்த நிறுவனத்திடம் நான் எந்த வேண்டுகோளையும் வைக்கவில்லை. போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கேட்கிறேன். 15 பேர்களுக்கு அங்கே வேலை கொடுக்கமாட்டார்கள். நான் தருகிறேன், அந்த 15 பேர்களுக்கு வேலை. (ஆரவாரம்) இந்த உறுதியை ஏற்றுக்கொண்டு, என்னுடைய அருமை தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்—இதிலே திராவிட முன்னேற்றக்கழக தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள் ஆனால் தொழிலாளர்களுக்காக வர்தாட இங்கு யாரும் இல்லை.

ஆகவே, உங்களுையெல்லாம் நான் மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், தயவு செய்து; வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்று நாளைக்கே வேலைக்குச் செல்லுங்கள். வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட 15 பேர்களுடைய பிரச்சினையை நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு அவர்களுக்கு அரசின் சார்பில் வேறு இடங்களில் வேலை தரும் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறது என்று உறுதிசூறி இந்த அளவில் என்னுடைய பதிலை முடிக்கின்றேன்.

1975 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்தப் பிரச்சினை குறித்து விவர திணைக்கூட்டு அலுவலர் ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதி, இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

அடுத்து, விதி 41-ன்கீழ் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்.....

திரு. கோவை செழியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், பேரவைத் தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னால், இந்த அவை நடைமுறையிலே மாறுபாடு இருந்தால், நம்முடைய விதிமுறைகளில் மாறுபாடு இருந்தால் சொல்லுவார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : நடைமுறைக்கு மாறுபாடாக கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கருத்து மாறுபாடு இருந்தால் அது வேறு.

திரு. கோவை செழியன் : இந்தப் பிரச்சினையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே ஜாதியைப் பற்றி இழுத்து இருக்கிறார்கள். அது தவறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை.

(பல உறுப்பினர்கள் ஒரே நேரத்தில் குரலெழுப்பினர்).

[முற்பகல் 11-00]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது, எப்படி இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்ற வரைமுறைக்குள்ளேதான் பேச முடியும். பதில் அளித்தது அந்த முறைக்குள்ளே இல்லை. ஆகவேதான் இதைப் பற்றி விவாதித்தால் கண்டிப்பாக எங்களுக்குப் பல விவரங்களைச் சொல்ல முடியும். ஒவ்வொரு கட்சியைப் பற்றியும் இழுத்து பல விஷயங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வேண்டியிருக்கிறது. பதில் சொல்கிறபோது அமைச்சர்கள் எந்த விஷயத்தையும் பேசலாம் என்ற நிலைமை இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எங்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. நான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறபோது எந்த அளவுக்கு வரைமுறைக்கு உட்பட்டு பேசுகிறேனோ அந்த அளவுக்குச் சொல்கிறேன்.

[1957 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த நிகழ்ச்சிக்குப் போயாகி விட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் சொல்லிய கருத்திற்கு உங்கள் ரூலிங் தேவை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தத்தீர்மானத்தை நான் அனுமதிக்க வில்லை என்று ரூலிங் கொடுத்தாகிவிட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஐ பெள டவுன் 0 யுவர் ரூலிங். நான் அது பற்றிப் பேசவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜாதிகளைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது கிருஸ்துவ வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் என்று பேசியிருக்கிற காரணத்தால், நான் சொன்ன பதிலில் கிருஸ்துவர்கள், மைனாரிட்டி மதத்தினர் மட்டுமல்ல, ஹரிஜன் கிருஸ்துவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், தொழிற் சங்கங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கட்சிகள் என்ன நிலை எடுத்தன, அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கெடுத்தார்களோ தொழிலாளர்களுக்காக என்ன செய்தார்கள் என்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்சிகளைப் பற்றி எடுத்து வைத்தவை விவாதத்திற்குரிய விஷயங்கள். அது ஒரு பட்சமான முறையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. எங்களுக்கும் அதற்கு பதில் அளிக்க சந்தர்ப்பம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுமதி மறுக்கப்பட்டது அந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அதன் பிறகுதான் நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தலைவரின் தீர்ப்பின் மீது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவது முறையல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உங்களுடைய முடிவு தெரிந்த பின் தான் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் செய்கிறேன். அந்த பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்னவென்றால், இப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை நாங்கள் எழுப்பினோம். அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற காலத்தில் அதற்கு உள்ள வரைமுறைக்குள் பதில் சொல்லாமல், அதற்கு அப்பாற்பட்டு மற்ற கட்சிகளையும் மற்ற கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் ஒரு விமர்சனமே செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிலை வந்தால் அதற்குப்பதில் சொல்ல சந்தர்ப்பம் எங்களுக்கு வேண்டும்.

1975 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.....
கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.
திரு. கோவை செழியன்.....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I have given notice of an adjournment motion on the same subject. I want a clarification from the Hon. Chief Minister.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : களாரியிகேஷன் ஒன்றும் கிடையாது.

(4) கவன ஈர்ப்பு

முதல் இரண்டாம் நிலை தமிழ்ப் பண்டிதர்களை ஒரே நிலையாக இணைப்பதில் உள்ள தாமதம் குறித்து.

THIRU KOVAI CHEZHIYAN: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Education and Tourism to a matter of urgent public importance, namely the inordinate delay on the part of the Government in merging, the Grade I and Grade II Tamil Pandits into a single category.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அரசு அ. பிரிவு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள முதல் நிலை தமிழாசிரியர் பதவிகளில் நியமனம் அல்லது பதவி உயர்வு பள்ளிக் கல்வி இணை இயக்குநரால் செய்யப்படுகிறது. அரசு பி. பிரிவு பள்ளிகளில் அத்தகைய நியமனம் அல்லது பதவி உயர்வு முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்களால் செய்யப்படுகிறது.

அரசு ஆணை 63-நாள் 17-1-1974-ன் படி அரசுப் பள்ளிகளில் டணி வரன் முறை செய்யப்பட்ட எல்லா இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்களும் முதல் நிலைத் தகுதி அடிப்படையில் முதல் நிலை தமிழாசிரியர்களாக ஏற்கெனவே நியமனம் செய்யப்பட்டு முதல் நிலை ஊதியம் பெற்று வருகின்றனர்.

அரசு (அ. பிரிவு) பள்ளிகளில் உள்ள தற்காலிக இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களையும் மற்றும் இரண்டாம் நிலையில் தகுதிகாண் பருவம் முடிக்கப் பெறாதவர்களையும் முதல் நிலை பதவியில் அமர்த்துவது குறித்து பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் சில விளக்கங்களை அரசிடம் கோரியிருந்தார். இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. விரைவில் விளக்கங்கள் அனுப்பப்படும்.

மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் வழங்கும் புலவர் பண்டிதர் சான்றிதழ் பெற்றவர்களை அரசு (அ. பிரிவு) பள்ளிகளில் முதல் நிலை பதவியில்